

Shabbat Bo

28 January 2023 / 6 Sh'vat 5783

Exodus 11:1-12:11

(1) And יהוה said to Moses, “I will bring but one more plague upon Pharaoh and upon Egypt; after that he shall let you go from here; indeed, when he lets you go, he will drive you out of here one and all. (2) Tell the people to borrow, each man from his neighbor and each woman from hers, objects of silver and gold.” (3) יהוה disposed the Egyptians favorably toward the people. Moreover, Moses himself was much esteemed in the land of Egypt, among Pharaoh’s courtiers and among the people. (4) Moses said, “Thus says יהוה: Toward midnight I will go forth among the Egyptians, (5) and every [male] first-born in the land of Egypt shall die, from the first-born of Pharaoh who sits on his throne to the first-born of the slave girl who is behind the millstones; and all the first-born of the cattle. (6) And there shall be a loud cry in all the land of Egypt, such as has never been or will ever be again; (7) but not a dog shall snarl at any of the Israelites, at human or beast—in order that you may know that יהוה makes a distinction between Egypt and

שמות י"א-י"ב:י"א

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עוֹד נֹגַע
אֶחָד אָבִיָּא עַל-פְּרַעֲהוֹ וְעַל-מִצְרָיִם
אַחֲרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
כָּל־הָגֹרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: (ב)
דַּבֵּר-נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ וְ
מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כְּלֵי-
כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב: (ג) וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חַן
הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם וְהָאִישׁ מֹשֶׁה
גָּדוֹל מְאֹד בְּאָרֶץ מִצְרָיִם בְּעֵינֵי
עַבְדֵי-פְּרַעֲהוֹ וּבְעֵינֵי
הָעָם: (ד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה
אָמַר יְהוָה כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא
בְּתוֹךְ מִצְרָיִם: (ה) וּמֵת כָּל-בְּכוֹרֹ
בְּאָרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכוֹר פְּרַעֲהוֹ הַיֹּשֵׁב
עַל-כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר
אַחַר הָרִחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה: (ו)
וְהִיִּתְּהָ צָעָקָה גְדוֹלָה בְּכָל-אָרֶץ
מִצְרָיִם אֲשֶׁר כָּמֵהוּ לֹא נִהְיִתָּה
וְכָמֵהוּ לֹא תִסָּף: (ז) וְלֹכֵל וּבִגְי
יִשְׂרָאֵל לֹא יִחָרֵץ-כֶּלֶב לְשִׁנּוֹ לְמֵאִישׁ
וְעַד-בְּהֵמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה

Israel. (8) “Then all these courtiers of yours shall come down to me and bow low to me, saying, ‘Depart, you and all the people who follow you!’ After that I will depart.” And he left Pharaoh’s presence in hot anger. (9) Now יהוה had said to Moses, “Pharaoh will not heed you, in order that My marvels may be multiplied in the land of Egypt.” (10) Moses and Aaron had performed all these marvels before Pharaoh, but יהוה had stiffened the heart of Pharaoh so that he would not let the Israelites go from his land. (1) יהוה said to Moses and Aaron in the land of Egypt: (2) This month shall mark for you the beginning of the months; it shall be the first of the months of the year for you. (3) Speak to the community leadership of Israel and say that on the tenth of this month each of them shall take a lamb to a family, a lamb to a household. (4) But if the household is too small for a lamb, let it share one with a neighbor who dwells nearby, in proportion to the number of persons: you shall contribute for the lamb according to what each household will eat. (5) Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats. (6) You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at

יהוה בין מצרים ובין ישראל: (ח)
 וירדו כל־עבד־יְהוָה אֵלַי
 והשתחוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אֶתְּהָ וְכָל־
 הָעָם אֲשֶׁר־בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֲצִיא
 וְיֵצֵא מֵעַם־פְּרָעָה בְּחָרִי־
 אַף: {ס} (ט) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרָעָה לְמַעַן
 רַבּוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: (י)
 וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים
 הָאֵלֶּה לְפָנָי פְּרָעָה וַיַּחַק יְהוָה אֶת־
 לֵב פְּרָעָה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵאֶרֶצוֹ: {ס} (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לֵאמֹר: (ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ
 חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֳדָשֵׁי
 הַשָּׁנָה: (ג) דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֵדֹת
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֹׁנֵה לְבֵית־אִבְתּוֹ שֹׁנֵה
 לְבֵיתוֹ: (ד) וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיכֹל
 מִשֹּׁנֵה וְלִקְחָהּ הוּא וּשְׂכֵנּוֹ הִקְרִיב אֶל־
 בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשָׁתוֹ אִישׁ לְפָנָי אֲכָלוּ
 תִּכְסּוּ עַל־הַשֹּׁנֵה: (ה) שֹׁנֵה תָּמִים זָכָר
 בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִז־הַכֹּבָשִׁים וּמִז־
 הָעִזִּים תִּקְחוּ: (ו) וְהָיָה לָכֶם
 לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחַטְנוּ אֹתוֹ כָּל־קֹהֵל
 עֵדֹת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעִרְבָיִם: (ז)

twilight. (7) They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it. (8) They shall eat the flesh that same night; they shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs. (9) Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails—over the fire. (10) You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it. (11) This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it hurriedly: it is a passover offering to יהוה.

וְלָקַחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוּף עַל הַבַּתִּים
אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: (ח) וְאָכְלוּ
אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ
וּמִצּוֹת עַל־מְרָרִים יֹאכְלֶהּ: (ט) אַל־
תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מְבֻשָּׁל בַּמַּיִם
כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו
וְעַל־קַרְבּוֹ: (י) וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד־בֹּקֶר וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בְּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפוּ: (יא) וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
מִתְנַיִכֶם חֲגָרִים נֹעֲלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם
וּמִקֶּלְכֶם בְּיַדְכֶם וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ
בְּחִפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה:

Haftarah

Isaiah 19:19-25

(19) In that day, there shall be an altar to the Eternal One inside the land of Egypt and a pillar to the Eternal One at its border. (20) They shall serve as a symbol and reminder of the Eternal One in the land of Egypt, so that when [the Egyptians] cry out to the Eternal One against oppressors, He will send them a savior and champion to deliver them. (21) For the Eternal One will make Himself known to the Egyptians, and the Egyptians shall acknowledge the Eternal One in that day, and they shall serve [Him] with sacrifice and oblation and shall make vows to the Eternal One and fulfill them. (22) The Eternal One will first afflict and then heal the Egyptians; when they turn back to the Eternal One, He will respond to their entreaties and heal them. (23) In that day, there shall be a highway from Egypt to Assyria. The Assyrians shall join with the Egyptians and Egyptians with the Assyrians, and then the Egyptians together with the Assyrians shall serve [the Eternal One]. (24) In that day, Israel shall be a third partner with Egypt and Assyria as a blessing on earth; (25) for the Eternal One will bless them, saying, "Blessed be My people Egypt, My handiwork Assyria, and My very own Israel."

ישעיהו י"ט:ט-כ"ה

(יט) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לַיהוָה
בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבֵּה אֶצְל־
גְּבוּלָהּ לַיהוָה: (כ) וְהָיָה לְאֹת וּלְעֵד
לַיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי־
יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לְחָצִים וַיִּשְׁלַח
לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרֹב וְהִצִּילָם: (כא)
וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זֶבַח
וּמִנְחָה וּנְדָרוֹ-נֶגֶד לַיהוָה וְשָׁלְמוּ:
(כב) וְנָגַף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נֶגֶף
וּרְפּוּא וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה וְנִעְתַּר לָהֶם
וּרְפָאֵם: {ס} (כג) בַּיּוֹם הַהוּא
תִּהְיֶה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֵא־
אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר
וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־
אֲשׁוּר: {ס} (כד) בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיה לְמִצְרַיִם
וּלְאֲשׁוּר בְּרֻכָּה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: (כה)
אֲשֶׁר בֵּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לְאֹמֶר
בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר
וְנַחֲלָתִי יִשְׂרָאֵל: {ס}